

Maria Pallarès Sans

familia@mariapallares.org

Entrevista el President Jordi Pujol

Des del cim de la muntanya la visió és més àmplia, però els vents són més forts i el sol crema més. Diuen que el poder desgasta i sovint fins i tot corromp. Vostè ha estat 23 anys en el cim del poder i encara té autoritat i manté la credibilitat i segueix sent un referent per a molts catalans i per a ciutadans de fora. A què ho atribueix? Les eleccions les ha guanyat com a polític, però la credibilitat la manté com a persona. Quines qualitats seves destacaria com a polític i quines com a persona?

No ho sé, però m'estimo el meu país i la gent del meu país. No voldria pecar d' insolent però crec que la gent se n' adona i potser aquesta seria la clau de la meva acceptació

En una època en què allò políticament correcte és declarar-se agnòstic i fins i tot ateu, vostè es defineix com a creient. Què significa per a vostè la fe ? En la Constitució europea no es fa referència explícita a les arrels cristianes d'Europa. Quins valors destacaria en el cristianisme?

Crec que el valor central del cristianisme és la persona, l'home. Hi ha el fet de la transcendència, de l'existència de Déu però el cristianisme neix com a redempció de la persona. El fet de la resurrecció és molt important. Per altra banda, el cristianisme té unes normes, però dóna llibertat perquè la persona no pot ser plenament persona sense l'expressió de la llibertat

Els valors més importants són la llibertat, la dignitat de la persona i la salvació de la persona. D'aquí en deriven molts valors importants del cristianisme

És un error que en la Constitució europea no es faci referència explícita a les arrels cristianes Europa té un problema molt seriós, no acaba de saber fer bé allò que les coses poden donar potència a la persona i se'n prescindeix.

La societat actual tant pel que fa el matrimoni com la família sembla que estan en crisi i, sens dubte, sofreixen grans transformacions. Vostè, que forma part d'una família tradicional i nombrosa, ha pogut compaginar la seva dedicació a la política, que ha estat plena, amb la família. Com es poden conciliar ambdós àmbits? I per què creu que moltes parelles duren tan poc?

No ho he compaginat prou ni prou bé. Estic molt content de la meva família, dels meus fills i dels meus nets. És mèrit de la meva dona perquè amb la meva vida i amb la meva manera de ser no hauria estat capaç.

La convivència sempre resulta difícil, però és necessària. Quins són els valors que la fan possible?

La base d'un matrimoni és l'estimació, el respecte mutu i la paciència. Amb la paciència és més fàcil; també posar-se a la pell de l'altre. Cal tenir voluntat d'acomplir el compromís de vida en comú i l'estimació. Aquest compromís no és només formal, sinó que hi ha d'haver una emoció.

Maria Pallarès Sans

La nostra filla Maria fa tres anys va patir una leucèmia i durant el procés de la malaltia fins a la mort, va ser d'una extraordinària lucidesa i generositat i la família varem intentar estar a la seva alçada. Ara seguim per la seva energia, que és com una font de llum per a nosaltres. Vostè, com a pare i com a metge, què creu que es pot fer quan la medicina falla? I, quins són els valors que la família ha de tenir en aquests casos?

El principal és l'estimació i que ajudi acompanyar. En el cas de la seva filla Maria, li varen donar "carinyo" i amor i ella els va donar molt amor. Hi ha un camí, el de la leucèmia, que tenia un final i la varen acompanyar. Ella també els hi va fer molt bé i segueix actuant positivament en tots vostès.

Per què a tots, grans i joves ens fan por el dolor i la mort? Creu en la transcendència després de la mort?

Sí, tot i que he d'afirmar que hi ha una pugna entre la raó i la fe, però la fe és un do i reconec que el tinc.

És lògic que ens faci por la mort, des de la nostra perspectiva allò normal és la vida, no la mort. No estem fets per al dolor i l'hem d'acceptar i si el sabem ennoblir com la Maria ho va fer...

José Antonio Marina escriu en un dels seus llibres que per educar un nen fa falta tota la tribu. Creu que la nostra societat educa? Els pares en general deleguen en els professors, en l'escola, l'educació dels fills. Quines mesures es podrien prendre per millorar aquesta situació?

Crec que el professor Marina té raó quan diu que hem d'educar en la responsabilitat i aquesta aplicada en tots els camps: polític, familiar i religiós. Cal ser responsables de nosaltres mateixos, ja ho diu la paràbola dels talents, i responsables envers les persones i l'entorn. L'exemple de Caín, responsable de la mort del seu germà Abel.

Molts joves són magnífics, però n'hi ha altres que semblen viure "al bany maria", segons l'expressió utilitzada per vostè, o en una situació pitjor. Quin és el seu missatge per als joves?

Educar als joves en la responsabilitat. El problema més gran no són les qüestions legals, econòmiques, sinó la ideologia de renunciar a parlar de la responsabilitat.

Als joves no se'ls pot enganyar; no ho tindran fàcil i cal dir-los-hi. S'han d'esforçar en la formació, en el treball i, si es superen les dificultats, podran tirar endavant. Abans no ens regalaven res i també ho varem tenir difícil i varem haver de tirar endavant. Ara els toca a ells tirar endavant i esforçar-se.

Quina és la seva esperança?

Estic content de ser català, crec en el meu país, i també de ser cristià, que em costa, però ho sento amb convicció.

L'entrevista al President Jordi Pujol va anar precedida per una conversa un mes abans. Ambdues vegades l'impressió va ser la mateixa, la de trobar-me davant d'un

Maria Pallarès Sans

líder carismàtic i una persona molt lúcida. L'indret de la trobada és un indret de treball molt significatiu de la personalitat del President Pujol: una taula llarga i rectangular semblant a la taula del Sant sopar, plena de papers i notes de treball, plena de vida i de compromisos. Un indret gairebé monàstic.

Agraïm al President Pujol l'atenció i la resposta a les preguntes amb cura i rigor.

M. Carme Sans
Barcelona, agost de 2006